

Lázár Miklósnak volt Bécsben egy-két idényen át valami emigrációs magyar folyóirata: az Új Könyv. Abban, tudom, ők is szerepeltek. De a legérdekesebb közlemény e folyóiratban Krúdy Gyulától származott. Krúdy nem viszolygott attól, hogy ő emigrációs kiadványban megjelenjen. Egyáltalán nem. Pestről küldte el tehát Bécsbe folytatásos regényét, amely sajnálatosan csak töredék maradt. Mit látott Vak Béla szerelmben és bánatban, — volt annak a regénynek igazi krúdys címe. Vak Béla, természetesen, ő maga volt, ahogy ő volt más alkalommal Szindbád vagy Rezeda Kázmér és annyi más, bűbájos alak. Nekem megvolt az eredeti, bécsi-emigrációs kiadásom — az Új Könyv — egybefűzve, sőt megvolt Krúdy Gyula kézzel írt szépséges kézírata is, amelyet Lázárnak küldött Bécsbe. Alig törölt Krúdy, akárcsak Jókai — és kézíratai a gépirást nem ismerték. De utóbb egyszer olyan szegény lettem (Pesten) s balsorsomban eladtam mindkettőt. Megtörtént az ilyesmi nagyobbakkal is, mint én.